

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 230

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 aprilie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
340.	— Decret pentru constatarea vacanței unui post de membru al Guvernului	2
341.	— Decret pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 95 din 7 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar	3-4
	Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	5-8
O R D O N A N Ţ E Ș I H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I		
10.	— Ordonanță de urgență privind conversia în acțiuni a unor sume datorate statului de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române	8-10
246.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara	10-15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unui post de membru
al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului László Borbély, ministrul mediului și pădurilor, și se constată încetarea funcției acestuia de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 aprilie 2012.

Nr. 340.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru desemnarea unui membru al Guvernului
ca ministru interimar**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 106 și ale art. 107 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 9 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
ca urmare a demisiei din funcția de ministru al mediului și pădurilor a domnului László Borbély, având în vedere propunerea primului-ministru,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se desemnează domnul Mihai-Răzvan Ungureanu, primul-ministru al Guvernului României, ca ministru interimar al mediului și pădurilor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 5 aprilie 2012.

Nr. 341.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 95**

din 7 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar, excepție ridicată de Vasile Jecu și Adriana Elvira Bulgariu în Dosarul nr. 805/110/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 591D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că drepturile salariale suplimentare nu sunt drepturi fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 805/110/2010, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar**, excepție ridicată de Vasile Jecu și Adriana Elvira Bulgariu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea acestora de obligare a angajatorului la plata drepturilor salariale prevăzute de art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că abrogarea art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 este discriminatorie, întrucât nu a înlăturat vreun drept salarial și altor categorii de bugetari. Totodată, textul legal criticat înlătură total și definitiv un drept salarial câștigat, măsură care nu respectă nici cerințele de proporționalitate, respectiv păstrarea unui just echilibru între interesele individului și ale comunității în general. Mai mult, acest drept salarial reprezintă

un bun în sensul art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât eliminarea sa afectează dreptul de proprietate privată.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, sporurile, adaosurile și drepturile salariale nu reprezintă drepturi fundamentale. Instituirea și diminuarea acestora, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat este constituțional, în acest sens, invocând considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 728 din 24 octombrie 2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 14 aprilie 2009, care au următorul cuprins: *„Articolul 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 26 aprilie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2007, cu modificările ulterioare, se abrogă”*.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale

ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit textului de lege abrogat prin art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009, observatorii care vor verifica procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică beneficiază de salarii de bază majorate cu 75% față de cele prevăzute de lege. Natura juridică a acestei majorări salariale este aceea de drept salarial suplimentar aplicat la salariul de bază și acordat pentru a fideliza, a profesionaliza și a atrage persoane care să exercite rolul de observator în procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică.

Curtea Constituțională a constatat, în jurisprudența sa, că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula; totodată, instituirea și diminuarea sporurilor, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salariat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, sau Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011*), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii).

Prin urmare, drepturile salariale suplimentare nu intră în sfera de protecție a art. 41 din Constituție. Astfel, chiar dacă legiuitorul suprimă un astfel de drept salarial suplimentar, nu angajează incidența art. 41 alin. (1) din Constituție (Decizia nr. 1.601 din

9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011). În consecință, Curtea constată că acest text constituțional nu are incidență în cauză.

Prin Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, Curtea a reținut și faptul că drepturile salariale suplimentare sunt protejate de art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind interese patrimoniale; însă acest text convențional nu se opune competenței legiuitorului de a reforma sistemul de salarizare, de a reaseza bazele de calcul, coeficienții sau valorile de referință. **Astfel, protecția acordată drepturilor salariale suplimentare prin art. 1 din Protocolul adițional la Convenție și art. 44 din Constituție se întinde în timp atât cât subsistă temeiul și baza legală a acordării lor.**

De altfel, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea a statuat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu, în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, că **statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare.**

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (de exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, aplicabile *mutatis mutandis*).

În fine, referitor la invocarea egalității în drepturi, Curtea constată că sporul reglementat de art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 a fost eliminat în privința tuturor beneficiarilor acestuia, fără excepții, iar susținerea că acesta nu ar fi eliminat și alte sporuri primite de alte categorii socioprofesionale este mai degrabă o nemulțumire personală a autorilor excepției, și nu o critică de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar, excepție ridicată de Vasile Jecu și Adriana Elvira Bulgariu în Dosarul nr. 805/110/2010 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

*) Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 115

din 9 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Dănescu Maria și alții (personal auxiliar de specialitate, conex și funcționar public din cadrul Curții de Apel Galați) în Dosarul nr. 5.212/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.415D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Curtea de Apel Galați a transmis la dosarul cauzei punctul său de vedere, potrivit căruia solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.443D/2011, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Nicolae Guzu și Zințuța Maniu în Dosarul nr. 3.951/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Ministerul Justiției a depus la dosarul cauzei punctul său de vedere, potrivit căruia solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.443D/2011 la Dosarul nr. 1.415D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în acest sens, că premiul anual la care se referă dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 nu se înscrie între drepturile fundamentale enumerate și, deci, protejate de Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.212/121/2011, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție de neconstituționalitate ridicată de Dănescu Maria și alții (personal auxiliar de specialitate, conex și funcționar public din cadrul Curții de Apel Galați) într-o cauză privind soluționarea unei cereri de obligare la plata sumelor de bani aferente premiului anual pe anul 2010.

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.951/117/2011, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție de neconstituționalitate ridicată de Guzu Nicolae și Maniu Zințuța într-o cauză privind soluționarea unei cereri având ca obiect obligarea la plata sumelor de bani corespunzătoare premiului anual pe anul 2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, autorii săi arată că dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care prevedeau acordarea premiului anual acordat pentru activitatea desfășurată în timpul anului 2010, au fost abrogate de art. 39 pct. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ în vigoare din data de 1 ianuarie 2011. Totodată, prin Legea nr. 285/2010, în vigoare tot de la 1 ianuarie 2011, s-a prevăzut în mod expres, la art. 8 — criticat —, că premiul anual corespunzător anului 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Se încalcă, astfel, dreptul de proprietate, dreptul la măsurile de protecție socială garantate constituțional, principiul neretroactivității, dar și statutul profesiei, așa cum acesta rezultă din prevederile art. 124 și 125 din Legea fundamentală. Autorii excepției consideră că premiul anual corespunzător anului 2010 reprezintă un drept câștigat, de vreme ce dispozițiile care îl reglementau erau în vigoare în data de 31 decembrie 2010, acest premiu convenindu-se pentru activitatea profesională desfășurată pe parcursul întregului an 2010 — încheiat —, chiar dacă sumele de bani se acordă în concret, potrivit legii, începând cu luna ianuarie a anului următor. Este vorba, așadar, de un raport juridic născut sub legea veche, care nu și-a epuizat toate efectele juridice, astfel că legea nouă nu poate abroga efectul juridic nerealizat, fără a încălca principiul neretroactivității. Legea nouă, deși are prioritate față de cea veche, nu poate reglementa asupra acelor efecte susceptibile a se produce sub imperiul legii vechi. Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în nenumărate rânduri, chiar și împotriva României, că și dreptul de creanță reprezintă un „bun”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” de a-l vedea concretizat. Or, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept deja câștigat constituie o ingerință neconformă cu

principiul protecției proprietății. Invocând și Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, autorii excepției amintesc jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

Tribunalul Galați — Secția I civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.415D/2011, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Premiul anual la care se referă dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 nu reprezintă un drept, ci un supliment, astfel că nu se poate vorbi despre încălcarea dreptului de proprietate. Totodată, aceste dispoziții ar fi avut caracter retroactiv numai dacă ar fi intervenit asupra unor prestații deja încasate, și nu asupra unora viitoare, așa cum este cazul de față.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.443D/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile art. 41, art. 44 și ale art. 16 alin. (2) din Constituție, invocate, nefiind încălcate. Precizează în acest sens că veniturile de natură salarială ale personalului bugetar se stabilesc numai prin lege, eliminarea celui de-al treisprezecelea salariu având ca temei criza economică, restrângerea fiind proporțională cu scopul urmărit, iar măsura, aplicată în mod nediscriminatoriu.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Curtea Constituțională a reținut și argumentat în jurisprudența sa în materie, de pildă Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010 sau Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, că statul are deplină legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează, acestea neavând, însă, caracterul unor drepturi fundamentale, ci al unor drepturi salariale suplimentare. Prin urmare, nu pot fi reținute criticile autorilor excepției referitoare la încălcarea dreptului de proprietate sau a dreptului la muncă și la protecție socială. Cât privește pretinsa nesocotire a principiului neretroactivității, nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece normele legale criticate produc efecte juridice doar pentru viitor, fără a se aplica asupra unor drepturi deja câștigate, respectiv asupra unor sume deja încasate cu titlu de premiu anual. Dispozițiile art. 124 și 125 din Constituție, pretins încălcate, se referă la înfăptuirea justiției, respectiv la statutul judecătorilor, astfel că nu au incidență în cauză, ce are ca obiect cererea privind acordarea unui drept salarial suplimentar, formulată de persoane din categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul unei instanțe judecătorești.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale. Acestea nu conțin în sine nicio normă cu caracter retroactiv și nici nu aduc atingere dreptului de proprietate privată sau dreptului la muncă, deoarece, pe de o parte, nu se aplică decât pentru viitor, de la data intrării lor în vigoare, iar, pe de altă parte, premiile, ca și sporurile sau adaosurile la salariile de bază, constituie drepturi cu caracter salarial suplimentar, iar nu drepturi fundamentale cum sunt cele salariale. Se mai

menționează că dispozițiile art. 124 și 125 din Constituție, invocate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

Autorii excepției invocă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și ale art. 125 — *Statutul judecătorilor*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, și prevederile Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate invocate, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011. În legătură cu problematica examinării unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.”

Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai datorită faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendencia* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

II. Pe fond, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate consideră că sistarea acordării premiului anual corespunzător anului 2010 încalcă principiul neretroactivității legii, dreptul la muncă și la măsuri de protecție

sociale, dreptul de proprietate, precum și statutul specific funcției ocupate de aceștia și care derivă din prevederile constituționale referitoare la înfăptuirea justiției și statutul judecătorilor.

Articolul 8 din Legea nr. 285/2010 dispune cu privire la sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 în sensul că, pe de o parte, reglementează încetarea acordării lor începând cu luna ianuarie 2011, iar pe de altă parte prevede că aceste sume vor fi incluse în creșterile salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, în acord cu dispozițiile legii.

Cu privire la natura premiilor în bani acordate angajaților, conform legii, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, că sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Așadar, Curtea reține că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

În ceea ce privește susținerile autorilor excepției potrivit cărora neplata premiului anual aferent anului 2010 a condus la nașterea unui drept de creanță, creanță ce reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională reține că, într-adevăr, obligația de plată a unor sume de bani reglementată prin lege se constituie într-un drept de creanță al angajatului asupra angajatorului. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, de pildă în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, că ține de marja de apreciere a statului acordarea beneficiilor plătite din fonduri publice angajaților săi. Statul poate introduce, suspenda sau înceta plata acestor beneficii, adoptând în acest sens modificările legislative corespunzătoare. Însă, în cazul în care o dispoziție legală în vigoare prevede acordarea unor asemenea beneficii, iar condițiile prevăzute de lege sunt îndeplinite, autoritățile statului nu pot refuza în mod deliberat plata acestora pe perioada cât prevederile legale sunt în vigoare.

Curtea constată că legiuitorul, prin aceleași dispoziții de lege criticate — art. 8 din Legea nr. 285/2010 —, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Așadar, beneficiul premiului anual pe 2010, care reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă a angajatului asupra angajatorului său, este astfel recunoscut de acesta din urmă, modificată fiind, în concret, numai modalitatea de acordare, și anume eșalonat și succesiv, respectiv prin creșterea, în mod corespunzător, a cuantumului salariului/soldei/indemnizației de bază. De altfel, nici art. 25 alin. (4) teza finală din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, în prezent abrogată, care prevedea acordarea acestui premiu „începând cu luna ianuarie a anului următor perioadei pentru care se acordă premiul”, nu impunea o modalitate de executare *uno actu* a obligației de plată, astfel că legiuitorul poate să reglementeze o modalitate de plată

eșalonată care să satisfacă și să mențină un echilibru rezonabil, pe de o parte, între interesele angajaților în cauză, și, pe de altă parte, interesul public sub aspectul gestionării resurselor bugetare în contextul actualei crize economice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011 și, respectiv, Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009).

Totodată, Curtea constată că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, referitoare la instituirea pentru anul 2012 a unor măsuri financiare în domeniul bugetar, creșterea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

În concluzie, Curtea constată că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată. Premiul anual pe anul 2010 reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, dar dispozițiile de lege criticate prevăd, în același timp, doar modalitatea prin care statul urmează să-și execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

Având în vedere cele expuse, nu se poate reține nici încălcarea principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii. Curtea s-a pronunțat constant în acest sens, de pildă prin Decizia nr. 812 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 985 din 11 decembrie 2006 sau Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 124 și 125 din Constituție, cu trimitere la afectarea statutului profesional al autorilor excepției ca urmare a încetării acordării premiului anual corespunzător anului 2010, Curtea Constituțională observă că aceste norme nu au incidență în cauză, de vreme ce autorii excepției fac parte din categoria socio-profesională a personalului auxiliar de specialitate și a personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești, precum și a funcționarilor publici, și nu din cea a magistraților. Oricum, dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar.

În sfârșit, autorii excepției invocă prevederile Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000, precum și Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauza C-310/10. Față de aceste argumente, Curtea observă, mai întâi, că în cauza de față nu se pune problema generării unei stări de discriminare sub aspectul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă, astfel că Directiva Consiliului 2000/78/CE nu are incidență în cauză. În plus, această directivă este transpusă în planul

legislației interne prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, autorii excepției având posibilitatea invocării acestui act normativ în fața instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

În ce privește jurisprudența europeană invocată de autorii excepției în motivarea acesteia, Curtea Constituțională constată că în Hotărârea din 7 iulie 2011 *Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafiței și alții*, pronunțată în cauza C-310/10, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a soluționat o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată de Curtea de Apel Bacău, aceasta fiind respinsă ca inadmisibilă. Curtea de la Luxemburg a subliniat, cu acel prilej, că nici art. 15 din Directiva 2000/43 și nici art. 17 din Directiva 2000/78 — texte

pe care Curtea a fost solicitată a le interpreta — nu conțin drept criteriu de discriminare, și deci de aplicare a unor sancțiuni de către statul membru, criteriul categoriei socio-profesionale; totodată, cu privire la relația dintre instanța națională și Curtea Constituțională abordată sub aspectul efectelor deciziilor Curții Constituționale, instanța europeană, contrar celor susținute de autorii excepției, a afirmat, în realitate, că „...nu este posibil (...), fără a fi încălcată repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre, să se confere supremație normei respective a Dreptului Uniunii în raport cu normele interne de rang superior, care ar impune, într-o astfel de situație, înlăturarea aplicării respectivei norme de drept național sau a interpretării date acesteia [de către instanța de contencios constituțional — n.n.]” (paragraful 47).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Dănescu Maria și alții (personal auxiliar de specialitate, conex și funcționar public din cadrul Curții de Apel Galați) în Dosarul nr. 5.212/121/2011 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, precum și de Nicolae Guzu și Zințuța Maniu în Dosarul nr. 3.951/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind conversia în acțiuni a unor sume datorate statului de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române

Având în vedere dispozițiile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de necesitatea aplicării unor măsuri financiare pentru redresarea economico-financiară a unor societăți comerciale aflate sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

pentru depășirea de către unele societăți comerciale aflate sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a dificultăților generate de lipsa temporară a disponibilităților financiare, precum și în scopul prevenirii acumulării de noi datorii către bugetul general consolidat al statului,

ținând seama de faptul că volumul arieratelor a crescut semnificativ în perioada de criză economico-financiară, din cauza dificultăților financiare cu care s-a confruntat întreaga economie,

întrucât penalitățile și majorările calculate pentru neplata datoriilor influențează negativ rezultatul exercițiului financiar, ceea ce concură la influențarea negativă a situației economico-financiare a țării, conform monitorizării la care este supusă Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. de către Fondul Monetar Internațional,

având în vedere că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență conduce la neîndeplinirea obiectivelor asumate cu Fondul Monetar Internațional, și anume reducerea arieratelor Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — (1) Se aprobă stingerea, prin conversie în acțiuni, a obligațiilor principale și accesoriilor aferente, cuvenite bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale și bugetelor fondurilor speciale, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, cu excepția impozitului pe venitul din salarii și asimilate salariilor, individualizate în titluri de creanță, emise până la data de 29 februarie 2012, datorate de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., denumită în continuare *Compania*, la această dată și neachitate la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit alin. (3).

(2) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, se aprobă stingerea, prin conversie în acțiuni, a obligațiilor principale și a accesoriilor aferente, cuvenite fondului de risc, datorate și neachitate de către Companie, conform evidenței contabile a Ministerului Finanțelor Publice la data prevăzută la alin. (1) și individualizate în titluri de creanță.

(3) În vederea aplicării prezentei ordonanțe de urgență, organul fiscal competent emite, din oficiu, certificatul de atestare fiscală prevăzut de art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care cuprinde obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Certificatul de atestare fiscală emis potrivit alin. (3) se comunică Companiei.

(5) Conversia obligațiilor cuprinse în certificatul de atestare fiscală se face la valoarea nominală a acțiunilor.

(6) Data stingerii obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) este data realizării conversiei.

(7) În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data conversiei obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) Compania efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de obligații fiscale ce fac obiectul conversiei, în această perioadă se sting obligațiile exigibile.

(8) Operarea în evidențele contabile ale Companiei a conversiei în acțiuni a creanței prevăzute la alin. (1) se face în baza certificatului de atestare fiscală emis de organul fiscal competent potrivit alin. (3) și comunicat Companiei potrivit alin. (4).

(9) Operarea în evidențele contabile ale Companiei a conversiei în acțiuni a creanței prevăzute la alin. (2) se face în baza unei note emise de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și comunicată Companiei.

(10) Începând cu data emiterii certificatului de atestare fiscală, pentru obligațiile principale datorate de Companie, care fac obiectul conversiei în acțiuni, nu se calculează și nu se datorează obligații accesorii.

(11) Pentru obligațiile care fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență, executarea silită se suspendă la data intrării în vigoare a acesteia și încetează la data conversiei în acțiuni a creanțelor.

(12) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii exercită drepturile și obligațiile statului român, în calitate de acționar unic și înregistrează acțiunile emise de Companie ca urmare a

conversiei creanțelor prevăzute la alin. (1) și (2), ținându-se evidența acestora distinct potrivit reglementărilor privind contabilitatea instituțiilor publice în vigoare.

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (10), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) *serviciul public de transport feroviar de călători* — serviciul efectuat în domeniul feroviar pentru realizarea transportului public de călători.”

2. La articolul 5, alineatele (4), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Diferențele dintre tarifele stabilite pentru transportul feroviar public de călători și costurile reale de transport, la care se adaugă o cotă de profit de maximum 3%, constituie compensația serviciilor publice sociale pentru transportul feroviar public de călători și se primesc de către operatorii de transport feroviar public de călători, nediscriminatoriu, de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz, pe baza contractelor de servicii publice prevăzute la alin. (1), astfel:

a) pe baza indicatorilor călători-km și respectiv tren-km;

b) diferențiat pe ranguri de trenuri pentru indicatorul călători-km;

c) diferențiat pe categorii de trenuri în ceea ce privește nivelul maxim al compensației ce poate fi acoperit din valoarea totală a veniturilor înregistrate de operatorii de transport, din activitatea de transport feroviar public de călători.

.....
(7) Compensația prevăzută la alin. (4) se stabilește luându-se ca bază activitățile tuturor operatorilor de transport feroviar public de călători de pe piață și se exprimă în lei/călători-km și lei/tren-km. Procentele de compensare conform alin. (4) se stabilesc în cadrul contractelor de servicii publice încheiate între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și operatorii de transport feroviar de călători.

(8) Compensația prevăzută la alin. (7) se aplică pentru fiecare contract de servicii publice, în funcție de numărul de călători-km și numărul tren-km realizați de operatorii de transport feroviar respectiv, pe baza rapoartărilor sale specifice de realizare a bugetului date pe propria răspundere, dar fără a se depăși cota de profit prevăzută la alin. (4).”

3. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) După aprobarea contractelor prevăzute la art. 38 și 39, nerealizarea în cursul anului a veniturilor proprii, altele decât compensațiile, nu conduce la majorarea și suportarea din bugetul de stat sau din bugetele locale, după caz, a unor compensații suplimentare decât cele prevăzute inițial prin contractele de servicii publice.”

4. La articolul 38, alineatul (3), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) stabilirea nivelului de venituri prognozate pentru activitatea de transport feroviar public de călători.”

5. La articolul 38 alineatul (3), litera g) se abrogă.

6. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Contractele prevăzute la art. 37 și 38 se încheie pentru o durată de până la 5 ani, se aprobă de către Guvern și se actualizează anual, după aprobarea bugetului de stat.”

Art. III. — Contractele de activitate și de servicii publice în transportul feroviar de călători, aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, rămân valabile până la data expirării termenului pentru care au fost încheiate, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Alexandru Nazare
Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 3 aprilie 2012.
Nr. 10.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 și 634 bis din 28 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 18 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Baru”, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică și se completează după cum urmează:

a) se abrogă pozițiile nr. 3, 51 și 91—124;

b) la poziția nr. 163, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Cămin cultural Baru”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădire nr. inv. 1008, comuna Baru, suprafața de 300 mp, satul Baru”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „1.419.834,83” și coloana 6 va avea următorul cuprins: „Hotărârea Consiliului Local al Comunei Baru nr. 50/2011”;

c) după poziția nr. 215 se introduc 27 de noi poziții, pozițiile nr. 216—242, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1.

2. La anexa nr. 28 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Buceș”, la secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 96 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 97 și 98, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 2.

3. La anexa nr. 41 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Hărău”, la secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 409 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 410 și 411, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3.

4. La anexa nr. 46 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Luncoiu de Jos”, secțiunea I „Bunuri imobile”, la poziția nr. 6, coloana 3 se modifică și va avea

următorul cuprins: „Localitatea Dudești, îmbrăcăminte din asfalt, lățimea carosabilului 5 m, lungimea 2.220 m”, iar coloana 5 se modifică și va avea următorul cuprins: „982.165”.

5. La anexa nr. 50 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Pui”, la secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 209, coloana 5 va avea următorul cuprins: „17.164”;

— la poziția nr. 210, coloana 5 va avea următorul cuprins: „634.631”;

— la poziția nr. 211, coloana 5 va avea următorul cuprins: „189.486”;

— la poziția nr. 212, coloana 5 va avea următorul cuprins: „15.540”;

— la poziția nr. 213, coloana 5 va avea următorul cuprins: „81.473”;

— la poziția nr. 214, coloana 5 va avea următorul cuprins: „17.709”;

— la poziția nr. 215, coloana 5 va avea următorul cuprins: „955.800”;

— la poziția nr. 216, coloana 5 va avea următorul cuprins: „491.115”.

6. La anexa nr. 55 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Romos”, la secțiunea I „Bunuri imobile”, după poziția nr. 241 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 242 și 243, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 4.

Art. II. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

București, 27 martie 2012.
Nr. 246.

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Baru

SECȚIUNEA I Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică actuală Denumire act de proprietate sau alte acte doveditoare
0	1	2	3	4	5	6
216	1.8.3	Captare izvor subteran Sipot	Conductă aducțiune Dn 89x4 mm, L—300 ml	2005	1.003.661	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 15/64/11.11.2005
217	1.8.11	Bazin înmagazinare	Petros 200 m ³ Laborator și stație de clorinare	2005	2.403.907	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 15/64/11.11.2005
218	1.8.6	Aducțiune Livadia	Conductă aducțiune Pe100, De 75, L—4.130 ml	2005	3.640.049	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 15/64/11.11.2005
219	1.8.6.	Bazin de înmagazinare	Livadia 100 m ³ Laborator și stație de clorinare	2005	1.561.665	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 15/64/11.11.2005
220	1.8.6	Rețele de distribuție a apei Petros	Conductă distribuție Pe 100; De 140, L—3.412 m Conductă distribuție Pe 110; De 110, L—1.300 m Conductă distribuție Pe 110; De 120, L—910 m Conductă distribuție Pe 100; De 75, L—430 m Conductă distribuție Pe 100; De 75, L—433 m	2005	7.037.617	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 15/64/11.11.2005
	1.8.6	Rețele de distribuție a apei Livadia	Conductă principală Pe 100; De 125, L—488 m Conductă secundară de distribuție Pe100, De 110, L—2.755 m	2005	25.250,89	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 15/64/11.11.2005

0	1	2	3	4	5	6
221	1.3.7.4	DAF Muncel-Scoaba Verde, lungime 11,4 km	Drum situat pe raza comunei Baru, identificat prin U.P. III, u.a. 253D parțial O.S. Pui, în lungime de 3,3 km și suprafață de 1,97 ha; Nr. de inventar R.N.P. — Romsilva: 21226; Nr. de inventar drum M.F.P.: 4156 parțial	2011	105.083	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Protocol de predare-preluare nr. 2.454/1.771/22.06.2011
222	1.3.7.4	DAF Barisor, lungime 6 km	Drum situat pe raza comunei Baru, identificat prin U.P. III, u.a. 257 D O.S. Pui, în lungime de 6 km și suprafață de 4,2 ha; Nr. de inventar R.N.P. — Romsilva: 21227; Nr. de inventar drum M.F.P.: 4157	2011	159.097	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Protocol de predare-preluare nr. 2.454/1.771/22.06.2011
223	1.8.4	Rețea de canalizare menajeră	Lungime 8.740 m, din care 2.120 m colector principal, 6.620 m colector secundar Dn 250 mm	2011	3.707.074,03	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
224	1.3.7.2	Stradă principală	Lungime=1.130 m; parte carosabilă 4—5 m (de la barieră Livadia până la Sendruca, 1—11)	2011	872.370,08	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
225	1.3.7.2	Stradă principală	Lungime = 650 m; parte carosabilă = 4—5 m, trotuare 0,80—1,00 m (de la Batalan Emilia până în DN 66, 13—22)	2011	764.757,06	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
226	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 206 m; parte carosabilă = 4 m (de la Alicu Ion până la Tutunaru Emil, 18)	2011	173.088,04	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
227	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 30 m; parte carosabilă = 3 m (de la Juglea Iosif până la Juglea Lascu, 19)	2011	38.081,41	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
228	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 90 m; parte carosabilă = 3 m (de la Ungur Octavian până la Barboane, 20)	2011	49.477,14	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011

0	1	2	3	4	5	6
229	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 70 m; parte carosabilă = 3 m (de la Ceuta Ioan până la Popescu Cristian, 21)	2011	40.869,98	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
230	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 50 m; parte carosabilă = 3 m (de la Revitea Ion până la Grecea Otilia, 17)	2011	25.202,80	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
231	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 225 m; parte carosabilă = 4 m, trotuare 0,80—1,00 m (de la Alicu Ion până la Revitea Petru, 12)	2011	176.662,95	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
232	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 174 m; parte carosabilă = 4 m, trotuare 0,50—1,00 m (de la DN 66 până la școală, 14—23)	2011	140.920,74	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
233	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 680 m; parte carosabilă = 3—5 m, trotuare 0,50—1,00 m (de la pod Strei până la Prodan, 3—2)	2011	810.038,52	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
234	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 510 m; parte carosabilă = 4 m (de la sens giratoriu către bazine, 4)	2011	372.984,05	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
235	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 275 m; parte carosabilă = 4—5 m, trotuare 0,50—1,00 m (de la pod Strei până la Vintila Biri, 5)	2011	294.217,37	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
236	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 175 m; parte carosabilă = 3—4 m (de la Ceuta Ioan până la Maranga Maria, 6)	2011	94.043,43	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011

0	1	2	3	4	5	6
237	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 254 m; parte carosabilă = 3—4 m, trotuar 0,50—0,80 m (de la Biserica Baptistă până la Biserica Ortodoxă, 7)	2011	603.609,70	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
238	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 75 m; parte carosabilă = 4 m (de la Ceuta Liviu până la Ungur Pavel, 8)	2011	47.060,81	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
239	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 60 m; parte carosabilă = 3 m (de la Caucar Eva până la Popa Mihai, 9)	2011	30.534,79	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
240	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 45 m; parte carosabilă = 3 m (de la Prodan Cornelia până la Barboane Maria I, 10)	2011	23.322,40	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011
241	1.3.7.2	Stradă secundară	Lungime = 80 m; parte carosabilă = 3 m (de la Prodan Cornelia până la Grecea Laudel, 25)	2011	39.553,69	Domeniul public al comunei Baru, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 50/2011, Proces-verbal de recepție nr. 234/2011

ANEXA Nr. 2

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Buceș

SECȚIUNEA I Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elementele de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică actuală Denumire act de proprietate sau alte acte doveditoare
0	1	2	3	4	5	6
97	—	Drum agricol de exploatație nr. 1	Drum agricol de exploatație nr. 1, deschis circulației publice, între Buceș—Vulcan—Cornițel, din pământ, în lungime de 8,076 km, lățime 7 m	2011	—	Domeniul public al comunei Buceș, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 22/2011
98	—	Drum agricol de exploatație nr. 2	Drum agricol de exploatație nr. 2, deschis circulației publice, între Buceș—Vulcan și Delureni, din pământ, în lungime de 2,384 km, lățime 7 m	2011	—	Domeniul public al comunei Buceș, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 22/2011

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Hărău

SECȚIUNEA I Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elementele de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică actuală Denumire act de proprietate sau alte acte doveditoare
0	1	2	3	4	5	6
410	1.8.13	Sistem de alimentare cu apă în satele Banpotoc, Bârsău, Chimindia și Hărău	Rețea de aducțiune 2.443 m, captare 4 izvoare, înmagazinare 4 rezervoare (2x150 m ³ , 1x50 m ³ , 1x100 m ³) Rețea de distribuție 28.238 m, stație de clorinare	2011	4.185.497	Domeniul public al comunei Hărău, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 22/2011, Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 2.100/1.07.2011, încheiat la finalizarea lucrărilor de alimentare cu apă și canalizare în satele Banpotoc, Bârsău, Chimindia, Hărău, comuna Hărău, județul Hunedoara
411	1.8.13	Sistem de canalizare în satele Banpotoc, Bârsău, Chimindia și Hărău	Rețea canalizare 29.282 m, 5 stații de pompare, o stație de epurare	2011	3.978.812	Domeniul public al comunei Hărău, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 22/2011, Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 2.100/1.07.2011, încheiat la finalizarea lucrărilor de alimentare cu apă și canalizare în satele Banpotoc, Bârsău, Chimindia, Hărău, comuna Hărău, județul Hunedoara

Completări la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Romos

SECȚIUNEA I Bunuri imobile						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elementele de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică actuală Denumire act de proprietate sau alte acte doveditoare
0	1	2	3	4	5	6
242	1.8.	Alimentare cu apă în sistem centralizat a satelor Romos și Romoșel, comuna Romos, județul Hunedoara	Construcții captare apă, stație tratare apă, rezervoare, rețele de aducțiune, rețele de distribuție, teren situat în comuna Romos, satele Romos și Romoșel	2011	—	Domeniul public al comunei Romos, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 45/2011
243	1.8.	Rețea de canalizare pentru ape uzate menajere și stații de epurare în satele Romos și Romoșel, comuna Romos, județul Hunedoara	Construcții stații de epurare, rețele de canalizare, teren situat în comuna Romos, satele Romos și Romoșel	2011	—	Domeniul public al comunei Romos, potrivit Hotărârii Consiliului Local nr. 45/2011

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 595934